

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

løsning, der bygger på de grundlæggende principper i EF-samarbejdet og derfor bidrager til en styrkelse af sammenholdet.

Det er naturligvis underholdende at beskæftige sig med anekdoter omkring meningsudvekslingerne på mødet i Rom, men det væsentligste er trods alt de beslutninger, der er blevet truffet. Der er hermed banet vej for afgørende skridt i Fællesskabernes politik med henblik på at overvinde den krise, som verden har befundet sig i i de sidste to år.

Der er nu tilvejebragt sikkerhed for, at Nord-Syd-konferencen kan løbe af stabelen som planlagt. Der er herved taget de første skridt til gennemførelse af den dialog mellem industrilandene, de olieproducerende lande og udviklingslandene, som er den første forudsætning, hvis man ønsker at få taget alvorligt fat på løsningen af de problemer, som i alt for lang tid har plaget verden. Det drejer sig især om den stadig voksende fattigdom i den dårligst stillede del af den tredje verden og de seneste års voldsomme inflation samtidig med en arbejdsløshed af hidtil ukendt og aldeles uacceptabel størrelsesorden.

Opgaven er af uhyre omfang, og det ville være letsindigt at foregøgle nogen, at der nu er skabt sikkerhed for resultater. Det vil fortsat være en af de væsentligste politiske opgaver for De europæiske Fællesskaber at bidrage til, at opgaven lykkes. Regeringen agter i EF som hidtil at fremme en så konstruktiv og progressiv holdning hos de industrialiserede lande som muligt over for den udfordring, dialogen frembyder.

Denne dialog, der har fået betegnelsen Konferencen om internationalt økonomisk Samarbejde, handler som bekendt ikke kun om energi, men tillige om råvarer, udvikling og finansielle spørgsmål.

Det vil her være første gang, at energiproblemerne for alvor tages op til drøftelse på bredt internationalt grundlag, medens de øvrige problemer er velkendte emner, som i mange år er blevet behandlet i en række internationale fora, herunder FN, UNCTAD, GATT, Valutafonden og Verdensbanken. Udviklingslandene havde imidlertid efterhånden tabt tålmodigheden, fordi der i deres øjne blev vedtaget for mange resolutioner,

som for sjældent gav sig udslag i konkret handling.

På FN's ekstraordinære generalforsamling i september 1975 skabtes imidlertid et mere forsonligt klima mellem industrilandene og udviklingslandene. Det er værd at fremhæve, at EF her fra starten evnede at spille en central rolle på grundlag af de grundige forberedelser og en konstruktiv holdning. Samlingen, hvor også USA og de moderate udviklingslande gjorde sig gældende, har skabt et godt udgangspunkt for en dialog på det økonomiske område med udviklingslandene.

Fra dansk side håber vi, at dialogen vil kunne danne grobund for nye ideer og samarbejdsmodeller, som derefter kan føres ud i livet i de forskellige internationale organer, hvor de hører hjemme.

Udviklingslandenes mål er ambitiøst: de vil en ny økonomisk verdensorden. Ser man tilbage i verdenshistorien, er det ikke vanskeligt at forstå deres motiver. Ser man fremover, er der faktisk behov for nytænkning i verdenshistorisk perspektiv. EF må, sammen med de andre industrilande, målbevidst udarbejde en samlet udviklingsstrategi. Sigtet må være en mere balanceret international indkomstfordeling gennem forøgede indirekte og direkte overførsler af ressourcer til udviklingslandene.

For at fremme dette mål må der arbejdes med en række midler af forskellig karakter. På det told- og handelspolitiske område må EF sammen med andre industrialiserede lande — under skyldig hensyntagen til egne beskæftigelsesproblemer — gennemføre foranstaltninger, som kan lette markedsadgangen for udviklingslandenes eksportprodukter.

Hvad råvarer angår, er det vigtigt at få etableret foranstaltninger til stabilisering af udviklingslandenes eksportindtægter, og man vil her kunne anvende principperne fra Lomé-konventionen. Endvidere kan der være behov for at udarbejde ordninger til stabilisering af produktions- og markedsforholdene for udvalgte råvarer, ikke mindst for de varer, der i perioder kan opstå knaphed for.

Det er også af betydning at få udbygget det industrielle samarbejde med henblik på en forbedring af udviklingslandenes erhvervsstruktur.

EF's og de enkelte medlemslandes faglige